

Bagatela

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Północne

Atrybuty: Nazwy pochodzące od wyrazów pospolitych Nazwy określające

Rok utworzenia nazwy: 1870

Opis

Nazwa niewątpliwie związana jest z Marcello Bacciarellim i królem Stanisławem Augustem Poniatowskim. Otóż władca, około 1773 roku ofiarował swojemu ulubionemu malarzowi teren pod budowę podmiejskiej rezydencji. Artysta wzbraniał się przed przyjęciem tego daru, na co król miał powiedzieć z machnięciem ręki, że to taka drobnostka ("bagatela"). Powstał tu wówczas mieszkalny pałacyk położony w ogrodzie, który został spalony podczas Powstania Warszawskiego a na jego miejscu wybudowano rezydencję ambasadora Królestwa Wielkiej Brytanii.

Ciekawostki

Powstała w XVIII w. jako łącznik między Belwederem a traktem mokotowskim. Początkowo zwana była Okopowa, bo biegła w pobliżu wału. Ok. 1780 stanął tu pawilon ogrodowy Bacciarelliego, rozbudowany w 1789-93 wg proj. Kamsetzera. Nazwano ją na pocz. XIX w. Bagatela. Mieściła się tu znakomita kawiarnia Chovota, odwiedzana przez większość stanów. W 1843 przerobiono ją na siedzibę Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego. W okresie międzywojennym w pałacu Bagatela mieścił się ogródek kawiarniany Dakowskiego, gdzie organizowano wystawy psów. Była to jedna z najbardziej popularnych wówczas kawiarni z pruskiego muru, z pięknym ogrodem i ładami pełnymi ciast. W białej muszli koncertowej grała co niedzielę orkiestra. Od 1908 jeździł tędy tramwaj. W czasie II wojny nic nie zostało zniszczone.

Stan obecny:

Nr 1: kamienica. Powstała w 1912.

Nr 3\5: Ambasada Szwecji. Powstała w 1936-8 wg proj. szwedzkich architektów. Elewacje wykonano z bazaltu.

Nr 8: kamienica. Powstała w 1912.

Nr 10 kamienica Wildera. Powstała w 1910-2 wg proj. Juliusza Heppena i Józefa Napoleona Czerwińskiego. Tu urodził się Krzysztof Kamil Baczyński, w mieszkaniu należącym do jego ojca, Stanisława. Mieszkanie miało prawdopodobnie 138 m², ale nie wiadomo dokładnie który to był lokal. Mieszkał tu również architekt E. Piotrowski. Po zniszczeniach wojennych odbudowana w 1946-8 ze znacznym uproszczeniem elewacji. Kamienica została zdewastowana po wojnie, kiedy była zajmowana przez różne instytucje PRL-owskie: rozkradziono kafle, parkiety, piece.

Nr 11: kamienica. Powstała w 1912 4 wg proj. Leona Wolskiego. Po zniszczeniach wojennych odbudowana w 1946-8 ze znacznym uproszczeniem elewacji.

Nr 12: Kamienica Issera Kona. Powstała w 1910-2 wg proj. Maurycego Grodzieńskiego. Po zniszczeniach wojennych odbudowana w 1946-8 ze znacznym uproszczeniem elewacji.

Nr 13: kamienica. Powstała w 1910-2 wg proj. Henryka Stifelmana i Stanisława Wiessa. Na najwyższych piętrach założono kawiarnię Niespodzianka, z tarasu której Warszawiacy obserwowali ruchy wojsk niemieckich w 1915. Mieszkał tu i pracował przed wojną lekarz Ch. Ajzenberg. Po zniszczeniach wojennych odbudowana w 1946-8 ze znacznym uproszczeniem elewacji.

Nr 14: Kamienica Adama Bromke. Powstała w 1910-2 wg proj. A. Daniszewskiego. Na parterze znajdowała się wówczas wędliniarnia Aleksandra Hammera. Właściciel mieszkał przy ul. Grochowskiej 21, miał sieć cenionych sklepów w najbardziej atrakcyjnych punktach miasta (ul. Francuska 27, ul. Marszałkowska 151, ul. Mickiewicza 27, ul. Grochowska 129 oraz ul. Zajęczka 2).

Nr 15: Kamienica Jana Łaskiego. Powstała w 1910-2 wg proj. Henryka Stifelmana i Stanisława Wiessa. Przed wojną działał tu sklep kolonialny Szypulskiej, pracowali i mieszkali lekarze S. Kirchmayer i A. Koral. Po zniszczeniach wojennych odbudowana w 1946-8 ze znacznym uproszczeniem elewacji.

W budynku na rogu pl. Unii mieściła się nocna knajpa Belwederska, z długą, ciemną salą, gdzie pili dziennikarze z Dzień Dobry, dorożkarze, prostytutki z placu Unii i kwiaciarki. Knajpa otwarta była od 19 do 5. Jako zakąskę podawano zimną kaszanekę i chleb ze smalcem, a ok. 3 zaczynały tańczyć artystki. Do częstych bywalców należeli Tuwim, Gałczyński i Karpiński.

Data nadania nazwy: rok 1870
